

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/126/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010723
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6121010723.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného O. Z., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 15. decembra 2021, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19.10.2021 sp.zn. 1T/50/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. Z. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica uznal obžalovaného O. Z. rozsudkom zo dňa 19.10.2021, sp.zn. 1T/50/2021, vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 14.06.2021 v čase okolo 12.50 hod. v I. I. na ulici T. k E., cez A. ulicu, cestu X/XX, až po obec G., pri A. smer T., viedol motorové vozidlo značky W. model W čiernej farby, evidenčného čísla I. XXX G., kde nerešpektoval výzvu zasahujúcej hliadky, vykonávajúcej služobnú činnosť pod volacím znakom I. XXX, aby zastavil vozidlo, ktoré následne smeroval na cestu X/XX smer G. popri predajni G., kde sa ho opätovne snažila zastaviť ďalšia hliadka Obvodného oddelenia PZ I. I. - východ, vykonávajúca služobnú činnosť pod volacím znakom I. XXX, kde hliadka na ceste urobila uzáveru pomocou služobného motorového vozidla, kde túto páchatel nerešpektoval, auto nespomalil a v plnej rýchlosti vozidlo namieril na vozidlo hliadky, následkom čoho bola hliadka I. XXX nútená cúvnuť vozidlom, aby sa vyhla zrážke motorových vozidiel, následne páchatel pokračoval vjazde vozidlom po ceste X/XX, kde na km č. X,X v časti O., sa páchatel pokúsila zastaviť ďalšia hliadka dopravného inšpektorátu I. I. vykonávajúca služobnú činnosť pod volacím znakom I. XXX, kde veliteľ hliadky vyzval vodiča vozidla predpísaným spôsobom na zastavenie vozidla a to zdvihnutím ruky, načo nereagoval a zvyšoval rýchlosť a smeroval svoje vozidlo na veliteľa hliadky práp. O. G., ktorý následne za účelom ochrany svojho života a zdravia vytiahol z puzdra služobnú zbraň M. XX, výrobného čísla I. Z v zmysle zákona o Policajnom zbore číslo 171/1993 Z. z. a v zmysle § 61 ods. 1, písm. f) a vystrelil jednu ranu na protiidúce unikajúce vozidlo v smere na predné koleso na strane vodiča a následne uskočil v takom smere, aby týmto vozidlom nebol zachytený a ešte vystrelil jednu ranu na vozidlo, kde aj druhý člen hliadky Bc. C. K. použil pridelenú služobnú zbraň M. XX, výrobného čísla I. T. XXX a vystrelil na pravé zadné koleso unikajúceho vozidla, ktoré vozidlo nezastavilo a pokračovalo v neoprávnenej jazde smerom na G., kde na križovatke G. - I. I. - B., bolo križom cez cestu odstavené ďalšie služobné motorové vozidlo dopravnej polície značky VW model M. bielej farby, ktoré takisto nezabránilo v prechode prenasledovaného vozidla, kde vozidlo W. A4 pokračovalo rýchlou jazdou po ceste X/XX obcou G. vysokou rýchlosťou, a následne odbočilo v danej obci pri A. smer T. na poľnú cestu, kde zastavilo a po vystúpení z vozidla sa dal na útek, pri ktorom bol zadržaný a kládol aktívny odpor formou kopania, metania sa, škriabania, rozhadzovaním rúk, čím

takto ppráp. Bc. K. I. spôsobil zranenia na pravej ruke v oblasti predlaktia, spôsobil mu krvácajúcu ranu, ktorá si vyžiadala lekárske ošetrovanie,

kde uvedenú jazdu vykonal aj napriek tomu, že mu bol F. dopravným inšpektorátom I. I., pod spisovou značkou ORPZ-BB-ODI2-693/219-SK zo dňa 10.01.2020, vykonateľným dňa 29.01.2020 a právoplatným 13.01.2020 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo v trvaní 3 rokov.

Za to okresný súd obžalovanému O. Z. uložil podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky a osem mesiacov. Obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 19.10.2021, ktoré následne odôvodnil podaním zo dňa 29.10.2021, doručeným okresnému súdu v rovnaký deň. Opravný prostriedok zahlásený do zápisnice obhajca vymedzil ako odvolanie v prospech obžalovaného, čo do výšky trestu. Uviedol, že naďalej trvá na tom, že obžalovaný výrazným spôsobom prejavil to, že trestnú činnosť úprimne ľutuje a na hlavnom pojednávaní urobil v dôsledku toho vyhlásenie o svojej vine. Aj keď skutkové okolnosti vzhľadom na vyhlásenie na hlavnom pojednávaní nemožno meniť, prípadne preskúmať, obžalovaný chce poukázať jeho vnímanie vecí, že určite nikomu nechcel ublížiť na zdraví, pričom neevidoval, alebo nevidel to, aby vozidlo mierilo na fyzickú osobu príslušníka PZ. V popise skutku je uvedené, že veliteľ hliadky ho vyzval predpísaným spôsobom zastaviť vozidlo zdvihnutím ruky, avšak na tento pokyn nereagoval a mal zvyšovať rýchlosť. Rozhodne obžalovaný nesmeroval na veliteľa hliadky práp. O. G., ktorý urobil úkon vytiahnutia služobnej zbrane M. XX z puzdra a vystrelil jednu ranu v smere na predné koleso na strane vodiča. Streľbu zo zbrane obžalovaný v tej situácii neregistroval.

Obžalovaný sa podaným odvolaním domáha zníženia trestu tak najmä z toho dôvodu, že napriek odôvodneniu napadnutého rozsudku v časti o výške trestu sa naďalej nedomnieva, že je daný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v pomere 1:2. Poukázal na znenie § 37 písm. m) Tr. zák., kde sa uvádza ohľadne priťažujúcej okolnosti, že „bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto skutočnosť neprihliadať“. Zo spisu je evidentné, že nikdy predtým u neho nedošlo k odsúdeniu pre trestný čin útoku na verejného činiteľa závažnejším spôsobom konania. Táto skutočnosť preto z hľadiska priťažujúcich okolností nemôže byť zvýraznená len konštatovaním, že už bol v minulosti odsúdený za trestný čin. Má za to, že priťažujúca okolnosť je zvýraznená kvalifikačným znakom, a preto nie je potrebné prihliadať na to, že bol v minulosti odsúdený za akýkoľvek trestný čin. Za tejto situácie potom nebolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu na štyri roky a osem mesiacov. V konečnom dôsledku ako vyplýva aj z prednesu prokurátora, tento navrhoval trest na dolnej hranici vo výmere tri roky bez zvýrazňovania a zvyšovania dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovaný zdôraznil, že trestný čin úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní z tohto dôvodu urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku, uvedeného v obžalobe. Do výkonu trestu odňatia slobody sa takto dostáva prvýkrát. K týmto skutočnostiam, pokiaľ sa ešte vyhodnotia jeho osobné pomery, má za to, že úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky a osem mesiacov, je vo vzťahu k jeho osobe, represívny. Záverom navrhol, aby mu odvolací súd rozhodujúc vo veci sám podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. uložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby tak, ako je to uvedené v skutkovej podstate zločinu útoku na verejného činiteľa bez zvyšovania dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu lebo uložený trest je neprimerane prísny.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor okresnej prokuratúry, a to podaným zo dňa 08.11.2021, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 09.11.2021. Uviedol, že má za to, že obžalovanému bol uložený primeraný trest, ktorý mu bol uložený na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Obžalovaný spáchal trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmienečného trestu odňatia slobody. Súd pri svojom rozhodovaní správne poukázal na spôsob spáchania skutku, kde obžalovaný išiel neprimeranou rýchlosťou počas obeda cez frekventované cestné ťahy, kde počas toho, ako unikal hliadkam PZ, spôsobil dopravnú nehodu. Tiež je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný sa nebezpečným manévrom viackrát vyhol hliadkam PZ, ktoré blokovali cestu a ohrozil pritom ostatných účastníkov cestnej premávky. Prokurátor má za to, že trest, uložený obžalovanému okresným súdom je primeraný a za okolností, k akým došlo k spáchaniu trestného činu, nemal súd dôvod neprihliadať na skutočnosť, že obžalovaný už bol za spáchanie trestnej činnosti právoplatne odsúdený.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania. Poukázal na znenie § 37 písm. m) Tr. zák. Uviedol, že má za to, že v danom prípade nie je potrebné aplikovať túto priťažujúcu okolnosť. Nad rámec odvolania namietol tiež výrok o ochrannom

protitoxikomanickom opatrení. Poukazujúc na skutkovú vetu, nevidí žiadnu súvislosť s týmto ochranným liečením. Zdôraznil, že nie je dôvod zvyšovať dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a má za to, že je možné uložiť trest tak, ako to navrhoval prokurátor okresnej prokuratúry na dolnej hranici trestnej sadzby, teda tri roky.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor sa pridržiaval písomného vyjadrenia k podanému odvolaniu. Uviedol, že uložený trest považuje za zákonný a správny. Navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí pridržiaval prednesu svojho obhajcu. Poukázal na to, že doposiaľ nebol vo výkone trestu. Už samotná väzba je dostatočným ponaučením pre neho, aby sa v budúcnosti žiadnej trestnej činnosti nedopustil. Navrhol, aby mu bol trest znížený.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému podal tento odvolateľ odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by toto odôvodňovalo podanie odvolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Primárne musí odvolací súd konštatovať, že výrok o vine obžalovaného O. Z., ktorým bol uznaný za vinného napadnutým rozsudkom z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom následne na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal kladne „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por. jeho vyhlásenie uznesením prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o ochrannom opatrení.

Pokiaľ ide o úvahu o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil vyššie uvedený nepodmienečný trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku na strane 5. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadať, predovšetkým v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa u obžalovaného správne zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to, že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval [§ 36 písm. l) Tr. zák.], ako aj existenciu dvoch prítiažujúcich okolností, a to, že spáchal viac trestných činov [§ 37 písm. h) Tr. zák.] a že už bol v minulosti odsúdený za trestný čin [§ 37 písm. m) Tr. zák.]. Keďže pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností bol v pomere 1:2, správne okresný súd podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu základnej trestnej sadzby o jednu tretinu na štyri roky a osem mesiacov a trest uložil obžalovanému na dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby, teda štyri roky a osem mesiacov.

Okresný súd tiež správne poukázal na spôsob spáchania činu, nebezpečnosť konania obžalovaného na jeho okolie, bezohľadnosť akou viedol motorové vozidlo, aroganciu a rýchlosť akou išiel, spôsob, ako ohrozoval poškodených policajtov, že ich dokonca prinútil použiť aj služobné zbrane, nerešpektovanie ani opakovaných výziev viacerých policajných hliadok na zastavenie vozidla a tiež ani výzvu svedka F., ktorý s ním sedel v aute.

K odvolacej námietke obžalovaného, že v jeho prípade nemala byť zohľadnená prítiažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., odvolací súd uvádza, že prítiažujúca okolnosť spočívajúca v recidíve, môže podstatným spôsobom ovplyvniť výmeru trestu. Toto ustanovenie je možné aplikovať aj v prípade všeobecnej recidívy, keď stačí, aby páchatel už bol pred spáchaním súdeného trestného činu právoplatne odsúdený pre akýkoľvek iný trestný čin, vrátane nedbanlivostného. Formálnou náležitosťou recidívy je predchádzajúce odsúdenie páchatela súdom za trestný čin.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, dve odsúdenia z roku 2002 a roku 2014 má už zahladené. Súdeného trestného činu sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., keď mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T/18/2020 zo dňa 30.03.2020, právoplatným dňa 24.06.2020, uložený trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní štrnásť mesiacov, ktorá skúšobná doba trvala do 25.08.2021. To, že sa súdeného skutku zo dňa

14.06.2021 obžalovaný dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a že mu bola pri ukladaní trestu pričítaná aj priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. nemožno považovať za dvojité trest. Taktiež nejde o okolnosť podľa § 38 ods. 1 Tr. zák., nakoľko predchádzajúce odsúdenie za prečin krádeže nemá charakter zákonného znaku trestného činu vo vzťahu k zločinu útoku na verejného činiteľa ani k prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Uložený trest odňatia slobody okresným súdom, so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v primeranom rozsahu obsahuje nielen prvky represie, ale i prvky individuálnej a generálnej prevencie a zodpovedá všetkým požiadavkám, vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ako aj z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.12.2021 obhajca okrem odvolania čo do výšky trestu namietal aj výrok o ochrannom opatrení, uloženého vo forme ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák.

Odvolací súd k uvedenému uvádza, že rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., § 71 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, je takisto správny a prvostupňový súd nepochybil ani v tomto smere. Zo znaleckého posudku A.. A. S. vyplýva, že u obžalovaného bola zistená rozvinutá závislosť od metamfetamínu - pervitínu, pričom znalec odporučil u obžalovaného ochrannú protitoxikomanickú liečbu ambulantnou formou, keďže u obžalovaného v čase skutku manifestovali prejavy drogocentrického správania, čiže správania úzko asociovaného s užívaním psychoaktívnej látky.

Záverom odvolací súd poznamenáva, že okresný súd vo výroku o treste nadbytočne uviedol § 49 ods. 2 Tr. zák., na druhej strane však opomenul v tomto výroku uviesť § 41 ods. 1 Tr. zák. teda, že trest ukladal podľa absorpčnej zásady ako úhrnný, čo v tomto výroku slovne správne vyjadril. Tieto formálne nedostatky nemali žiaden vplyv na správnosť rozhodnutia okresného súdu čo do výšky trestu.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody, považoval krajský súd odvolanie obžalovaného za nedôvodné, preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď odvolanie obžalovaného O. Z. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.